A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2019. szeptember 19.*

„Előzetes döntéshozatal – Kereskedelempolitika – Dömpingellenes vámok – Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott kerékpárok behozatala – A Kínából származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vám ezen országokra történő kiterjesztése – 501/2013/EU végrehajtási rendelet – Érvényesség – Elfogadhatóság – Az alapeljárás felperese részéről megsemmisítés iránti kereset benyújtásának hiánya – Kapcsolatban álló importőr – Megsemmisítés iránti kereshetőségi jog – 1225/2009/EK rendelet – 13. cikk – Megkerülés – 18. cikk – Az együttműködés hiánya – Bizonyítás – Valószínűsítő körülmények csoportja”

A C-251/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Rechtbank Noord-Holland (észak-hollandi bíróság, Hollandia) a Bírósághoz 2018. április 12-én érkezett, 2018. április 6-i határozatával terjesztett elő

a **Trace Sport SAS**

és

az **Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, K. Jürimäe (előadó), D. Šváby, S. Rodin és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a holland kormány képviseletében M. K. Bulterman és M. A. M. de Ree, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Unió Tanácsa képviseletében H. Marcos Fraile és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: N. Tuominen avocate,

– az Európai Bizottság képviseletében S. Noë és M. França, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: holland.

a főtanácsnok indítványának a 2019. április 9-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 990/2011/EU végrehajtási rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2013. május 29-i 501/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 153., 1. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) érvényességére vonatkozik e rendelet azon részében, amely a Kelani Cycles (Pvt) Ltd-et és a Creative Cycles (Pvt) Ltd-et – két Srí Lanka-i kerékpárgyártó-exportőrt – érinti.

2 E kérelmet a Trace Sport SAS és az Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (az adó- és vámhatóság eindhoveni hivatalának ellenőre, Hollandia; a továbbiakban: ellenőr) között a Srí Lankáról származó vagy ott feladott kerékpárok behozatalára vonatkozó két vámmegállapító határozat jogszerűsége tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az alaprendelet

3 A vitatott rendelet elfogadásának idején a dömpingellenes intézkedéseknek az Európai Unió által történő elfogadására irányadó rendelkezéseket a 2012. június 13-i 1168/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2012. L 344., 1. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.) (a továbbiakban: alaprendelet) tartalmazta.

4 Az alaprendelet 13. cikke, amelynek címe „Az intézkedések kijátszása”, a következőképpen rendelkezett:

„(1) Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék alkatrészeinek behozatalára. Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, a 9. cikknek (5) bekezdésével összhangban kivetett maradék dömpingellenes vámot nem meghaladó dömpingellenes vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül. A kijátszás a harmadik országok és a Közösség, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és a Közösség közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában, szükség esetén a 2. cikk rendelkezéseivel összhangban.

Az első albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódok alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik [helyesen: amelyek rendszerint nem tartoznak] az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait; az intézkedések

hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállítását; az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az exportőrök és gyártók termékeiket a gyártók termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett termelőkön keresztül exportálják; továbbá a (2) bekezdés szerinti körülmények között az alkatrészeknek a Közösségben vagy egy harmadik országban történő összeszerelésére irányuló összeszerelési tevékenységet.

(2) A Közösségben vagy egy harmadik országban történő összeszerelési tevékenység akkor minősül a hatályban levő intézkedések kijátszásának, ha:

a) a tevékenység a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azelőtt indult, illetve jelentősen megnövekedett, és a kérdéses alkatrészek az intézkedések által érintett országból származnak, és

b) az alkatrészek az összeszerelt termék alkatrészei összértékének 60 vagy annál nagyobb százalékát teszik ki, azzal a kivétellel, hogy semmilyen esetben nem tekinthető kijátszásnak, ha a behozott alkatrészekhez az összeszerelési vagy a befejezési művelet során hozzáadott érték magasabb az előállítási költség 25%-ánál, és

c) az aláássa a vám javító hatásait a hasonló összeszerelt termék árai és/vagy mennyiségei tekintetében, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló vagy ugyanolyan termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában.

(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy a tagállam, illetve az érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően bizottsági rendelettel lehet megindítani, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően vagy kérjen biztosítékot. A vizsgálatokat, amelyek lefolytatásához a vámhatóságok segítséget nyújthatnak, és amelyeket kilenc hónapon belül le kell zárni, a Bizottság folytatja le. Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság javaslatára a Tanács határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. Ennek a rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

(4) A 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez. A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek az e cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó termelővel.

A mentességet a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozata alapján vagy az intézkedések bevezetéséről szóló tanácsi határozat alapján kell megadni, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos.

[…]”

5 E rendelet 18. cikkének (1) bekezdése így rendelkezett:

„Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők. […]”

A kerékpárokra vonatkozó dömpingellenes rendeletek és a vitatott rendelet

6 1993 folyamán az Európai Unió Tanácsa 30,6%-os végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Kínából származó kerékpároknak az Unióba történő importjára. Ezt követően e vámot ugyanezen a szinten tartották. 2005 folyamán az említett vámot 48,5%-os mértékre emelték. E vámot ez utóbbi szinten tartotta a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2011. október 3-i 990/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2011. L 261., 2. o.).

7 A Bizottság egy hozzá benyújtott kérelem nyomán 2012. szeptember 25-én elfogadta a 990/2011 végrehajtási rendelet által elrendelt dömpingellenes intézkedéseknek az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatala által megvalósuló esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálat kezdeményezéséről és az ilyen behozatalok nyilvántartásba vételének elrendeléséről szóló 875/2012/EU rendeletet (HL 2012. L 258., 21. o.).

8 E vizsgálat végén a Tanács 2013. május 29-én elfogadta a vitatott rendeletet.

9 E rendelet (22) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság ellenőrző látogatásokat tett hat Srí Lanka-i társaságnál, amelyek között szerepelt a Kelani Cycles.

10 Az említett rendelet (35)–(42) preambulumbekezdésében a Tanács a Srí Lanka-i társaságok együttműködésének a mértékét illetően lényegében közölte, hogy az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése alapján mentesség iránti kérelmet előterjesztő hat Srí Lanka-i társaság közül csupán három esetében volt megállapítható az együttműködés. E három társaság tekintetében – mivel az egyik visszavonta a mentesség iránti kérelmét, a másik kettő pedig nem működött együtt kielégítő módon – a következtetéseket az alaprendelet 18. cikke alapján a rendelkezésre álló adatokra alapították.

11 A vitatott rendelet (58) preambulumbekezdésében a Tanács megállapította, hogy fennáll a Srí Lanka és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett megváltozása.

12 A vitatott rendelet (77)–(82) preambulumbekezdésében a Tanács elemezte azon kijátszási gyakorlat jellegét, amely az ezen harmadik ország és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének e megváltozását okozta.

13 Az átrakodási tevékenységet érintően e rendelet (77)–(79) preambulumbekezdése a következőket állapítja meg:

„(77) A kezdetben együttműködő [Srí Lanka-i] vállalatok exportja a [2011. szeptember 1-jétől 2012. augusztus 31-ig terjedő] referencia-időszakban az Unióba irányuló összes [Srí Lanka-i] export 69%-át képviselte. A kezdetben együttműködő hat vállalatból három tekintetében a vizsgálat nem tárt fel átrakodási tevékenységeket. A fennmaradó exportot illetően a (35)–(42) preambulumbekezdésben foglaltak szerint nem volt együttműködés.

(78) Ezért tekintettel a Srí Lanka és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének az (58) preambulumbekezdésben leírt, az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének értelmében történt megváltozására és arra a tényre, hogy nem minden Srí Lanka-i gyártó/exportőr állt elő és/vagy működött együtt, megállapítható, hogy a szóban forgó gyártók/exportőrök kivitele az átrakodási gyakorlatnak tulajdonítható.

(79) Ezek alapján megerősítést nyert az a tény, hogy a Kínából származó termékeket Srí Lankán átrakodták.”

14 A vitatott rendelet (81) és (82) preambulumbekezdésében a Tanács megállapította, hogy az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében vett összeszerelési tevékenység nem volt megállapítható.

15 A vitatott rendelet (92), (96) és (110) preambulumbekezdésében a Tanács először is megállapította, hogy a hatályos dömpingellenes intézkedések kikerülésének a szándékán kívül nem áll fenn egyéb ok vagy gazdasági indok, másodszor rámutatott ezen intézkedések javító hatásainak az aláásására, és harmadszor megállapította a korábban megállapított rendes érték tekintetében a dömping fennállását.

16 E körülmények között a Tanács a vitatott rendelet (115) preambulumbekezdésében megállapította, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kijátszás megvalósult a Srí Lankán való átrakodás tevékenységével.

17 A vitatott rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében a 990/2011 végrehajtási rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében kivetett 48,5%-os végleges dömpingellenes vámot a Tanács kiterjesztette a Srí Lankán feladott, akár onnan származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára. A vitatott rendelet 1. cikkének (3) bekezdése előírja a 875/2012 rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett ezen importokra kiterjesztett vám beszedését.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

18 A 2012. szeptember 27-től október 15–ig, illetve a 2013. február 13-tól május 21–ig tartó időszakok során két vámjogi képviselő, akik egy franciaországi székhelyű kerékpárimportőr, nevezetesen a Trace Sport nevében és javára jártak el, Srí Lankán feladott kerékpárok szabad forgalomba bocsátására irányuló vámáru-nyilatkozatokat nyújtottak be Hollandiában. E nyilatkozatok mindegyikében a Srí Lanka-i gyártókat, azaz az esettől függően a Kelani Cycles-t vagy a Creative Cycles-t jelentették be e kerékpárok exportőreként.

19 Az említett nyilatkozatok érvényességének utólagos ellenőrzését követően az ellenőr úgy ítélte meg, hogy 48,5%–os dömpingellenes vámot kell fizetni a 2012. szeptember 27-e és 2013. június 5-e közötti időszakban szabad forgalomba bocsátás céljából bejelentett kerékpárok tekintetében.

20 2014. február 27-én és április 29–én az ellenőr két, 229 990,88 euró, illetve 234 275,37 euró összegű fizetési felszólítást bocsátott ki.

21 Az ellenőr 2015. szeptember 24-én kelt két határozatával helybenhagyta e felszólításokat, és elutasította a Trace Sport ez utóbbiakkal szemben benyújtott panaszait.

22 A kérdést előterjesztő bíróság előtt a Trace Sport vitatja e két határozatot.

23 E bíróság hangsúlyozza, hogy a Trace Sport előtte megfogalmazott állításával szemben a vitatott rendelet alkalmazandó az alapügyre.

24 Ezzel szemben az említett bíróság felveti e rendelet érvényességét azon érvekre tekintettel, amelyeket a Trace Sport a 2017. január 26-i Maxcom kontra City Cycle Industries ítélet (C-248/15 P, C-254/15 P és C-260/15 P, EU:C:2017:62) alapján előtte felhozott. A Trace Sport szerint a Tanács a rendelkezésére álló információkból nem vonhatta le sem azt a következtetést, hogy Srí Lanka szintjén átrakodási ügylet valósult meg, sem pedig azt, hogy a Kelani Cycles és a Creative Cycles ilyen ügyletekben vett részt. Az ugyanezen bíróság előtt tartott tárgyaláson a Trace Sport egyébként hangsúlyozta, hogy meghallgatást kért a Bizottságnál a Kelani Cycles által eredetileg benyújtott iratok bemutatására, amelyek figyelembevételét a Bizottság megtagadta.

25 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a vitatott rendelet (39) és (42) preambulumbekezdésében a Kelani Cycles–t úgy tekintették, hogy nem működött együtt, míg a Creative Cycles-t, amelyet e rendelet kifejezetten nem említ, úgy kell tekinteni, hogy az említett rendelet (78) preambulumbekezdésében említett azon Srí Lanka-i gyártó-exportőrök közé tartozik, amelyek nem álltak elő. A Tanács azon következtetését, miszerint e gyártó-exportőrök átrakodási ügyletekben vettek részt, a Srí Lanka és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének megváltozására, valamint arra alapította, hogy az említett gyártó-exportőrök nem működtek együtt. Márpedig a 2017. január 26-i Maxcom kontra City Cycle Industries ítéletben (C-248/15 P, C-254/15 P és C-260/15 P, EU:C:2017:62) a Bíróság kimondta, hogy a Tanács a rendelkezésére álló információkból nem következtethetett jogszerűen Srí Lanka szintjén átrakodási tevékenységek fennállására. A kérdést előterjesztő bíróság szerint a Bíróság által az ezen ítéletben a City Cycle Industries gyártó-exportőrre vonatkozóan levont következtetés a Kelani Cycles és a Creative Cycles esetében is érvényes.

26 Megjegyezve azonban, hogy a vitatott rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését csak a City Cycle Industries tekintetében semmisítették meg, és hogy a 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet (C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74) 185. pontja szerint e megsemmisítés nem jelenti azt, hogy e rendelet más gyártó-exportőrök tekintetében is semmis, az előterjesztő bíróság úgy véli, hogy kérdést kell terjeszteni a Bíróság elé arról, hogy érvényes-e ezen rendelet a Kelani Cycles és a Creative Cycles tekintetében.

27 E körülmények között határozott úgy a Rechtbank Noord-Holland (észak-hollandi bíróság, Hollandia), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Érvényes-e [a vitatott] rendelet a Kelani Cycles [gyártó-exportőrt] érintő részében?

2) Érvényes-e [a vitatott] rendelet a Creative Cycles [gyártó-exportőrt] érintő részében?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

28 A Bíróság elé terjesztett észrevételeiben a holland kormány, a Tanács és a Bizottság kételkedik abban, hogy elfogadható-e a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítéletből (C-188/92, EU:C:1994:90, 13., 14. és 16. pont), a 2001. február 15-i Nachi Europe ítéletből (C-239/99, EU:C:2001:101, 30. és 37. pont), valamint a 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítéletből (C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 56. pont) eredő ítélkezési

gyakorlatra tekintettel, mivel a Trace Sport kétségkívül megsemmisítés iránti keresetet terjeszthetett volna elő a vitatott rendelettel szemben az uniós bíróság előtt az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján.

29 E vonatkozásban az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon általános elv, amely biztosítja minden jogalany számára azt, hogy a neki sérelmet okozó nemzeti intézkedéssel szemben indított kereset keretében az annak alapjául szolgáló uniós jogi aktus érvénytelenségére hivatkozzon, nem zárja ki azt, hogy e jog azon feltételnek legyen alárendelve, hogy az érintett ne rendelkezzen azzal a joggal, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján közvetlenül kérhesse az uniós bíróságtól annak megsemmisítését. Mindazonáltal csak abban az esetben tekinthető úgy, hogy valamely személynek a szóban forgó jogi aktus megsemmisítése iránti kérelme kétségkívül elfogadható, ha kizárt, hogy e személy annak érvénytelenségére az illetékes nemzeti bíróság előtt hivatkozzon (2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Tehát csak abban az esetben lehetne úgy tekinteni, hogy a Trace Sport kétségkívül rendelkezett a vitatott rendelet megsemmisítése iránti kereshetőségi joggal az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében, ha számára kizárt lenne, hogy e rendelet érvénytelenségére hivatkozzon a kérdést előterjesztő bíróság előtt.

31 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az illetékes nemzeti hatóságok által hozott jogi aktusok azok, amelyek alapján az olyan érintett gazdasági szereplőket, mint a Trace Sport, a vitatott rendelettel kiterjesztett dömpingellenes vámok megfizetésére kötelezték. Ebből következik, hogy nem lehet úgy tekinteni, hogy e rendelet nyilvánvalóan nem von maga után az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó fordulata értelmében vett végrehajtási intézkedéseket (lásd analógia útján: 2018. október 18-i Rotho Blaas ítélet, C-207/17, EU:C:2018:840, 38. és 39. pont).

32 Tehát kizárólag abban az esetben tekinthető úgy, hogy az olyan importőrt, mint a Trace Sportot, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében kétségkívül közvetlenül és személyében érinti a vitatott rendelet, ha nem hivatkozhat e rendelet érvénytelenségére a kérdést előterjesztő bíróságok előtt.

33 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a dömpingellenes vámot bevezető rendeletek normatív jellegűek annyiban, amennyiben általában alkalmazandók az érintett gazdasági szereplőkre (2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Ugyanez a helyzet – azonos okok miatt – az olyan rendelet esetében, mint amilyen a dömpingellenes vám kijátszási gyakorlat miatti kiterjesztéséről szóló vitatott rendelet. Az ilyen rendelet célja ugyanis az előző pontban említetthez hasonló rendelettel bevezetett dömpingellenes vám hatályának kiterjesztése.

35 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából azonban az következik, hogy valamely gazdasági szereplőt a dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendelet közvetlenül és személyében érinthet. Így a Bíróság az ítélkezési gyakorlatában meghatározta a gazdasági szereplők azon egyes csoportjait, amelyeket valamely, dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendelet közvetlenül érinthet, és azon lehetőség sérelme nélkül határozta meg e csoportokat, hogy más gazdasági szereplőket is személyükben érinthessen az ilyen rendelet bizonyos, rájuk nézve sajátos és őket minden más személytől megkülönböztető jellemzőik miatt (2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 59. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 1991. május 16-i Extramet Industrie kontra Tanács ítélet, C-358/89, EU:C:1991:214, 16. pont).

36 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendelet személyükben először is érintheti azokat, akiknek a szóban forgó termék gyártói és exportőrei közül a dömpingmagatartás – a kereskedelmi tevékenységükre vonatkozó adatokat felhasználva – betudható,

másodszor érintheti az említett termék azon importőreit, amelyeknek viszonteladói árait figyelembe vették az exportárak képzése során, és amelyeket ennélfogva érintenek a dömping fennállására vonatkozó megállapítások, valamint harmadszor a szóban forgó termék exportőreivel kapcsolatban álló importőrökre, különösen abban az esetben, ha az exportárat az ezen importőrök által az uniós piacon alkalmazott viszonteladói árak alapján számították, és abban az esetben, ha magát a dömpingellenes vámot is e viszonteladói árak alapján számították ki (2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 60–62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Ebből az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az importőr minőség, még ha a szóban forgó termék exportőreivel áll is kapcsolatban, önmagában nem lehet elegendő annak megállapításához, hogy az importőrt valamely dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendelet személyében érinti. Éppen ellenkezőleg, valamely importőr egyénítése, még ha az említett exportőrökkel áll is kapcsolatban, annak bizonyítását követeli, hogy a kereskedelmi tevékenységére vonatkozó adatokat figyelembe vették a dömpingmagatartás megállapításához, vagy ennek hiányában más rá nézve sajátos és őt minden más személytől megkülönböztető jellemzőit kell igazolni.

38 Az említett ítélkezési gyakorlatra tekintettel nem lehet kizárni, hogy a szóban forgó termék importőre a rá nézve sajátos és őt minden más személytől megkülönböztető jellemzői fennállásának bizonyításával úgy tekinthető, hogy őt személyében érinti egy olyan, dömpingellenes vám kijátszási gyakorlat miatti kiterjesztéséről szóló rendelet, mint a vitatott rendelet.

39 A Bíróság elé terjesztett észrevételeiben a holland kormány, a Tanács és a Bizottság azt állította, hogy ez a helyzet áll fenn a Trace Sport esetében. E tekintetben hangsúlyozzák egyrészt, hogy a Trace Sport egy franciaországi székhelyű társaság, amelynek tulajdonosa, egy természetes személy, offshore társaságok révén 50%–os részesedéssel rendelkezik mind a Kelani Cycles, mind a Creative Cycles tőkéjében is. Márpedig ez utóbbiak, amelyek gyártó-exportőrök, kétségkívül rendelkeztek volna a vitatott rendelet megsemmisítése iránti kereshetőségi joggal. Ezenkívül a Kelani Cycles-t azért hozták létre, hogy átvegye a Creative Cycles tevékenységeit. Másrészt a Trace Sportnak tudomása volt a Kelani Cycles-re vonatkozó vizsgálatról, amiről tanúskodik annak sikertelen kísérlete, hogy bizonyos iratokat nyújtson be a Bizottság előtt, amelyeket a Kelani Cycles korábban ezen intézmény elé terjesztett.

40 Ezenkívül a Bizottság arra utal, hogy a Trace Sport, valamint a Kelani Cycles és a Creative Cycles vám- és dömpingellenesvám-csalásokban vett részt.

41 Márpedig e körülmények, feltéve hogy bizonyítást nyernek, nem elegendők annak megállapításához, hogy a vitatott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében kétségkívül személyében érintette a Trace Sportot.

42 Ugyanis, noha a Trace Sport az alapügyben érintett termékek importőre, egyáltalán nem vett részt a vizsgálatban, és őt a vitatott rendelet nem is említi. Önmagában az a tény, hogy tudomása volt a Kelani Cycles-re irányuló vizsgálatról, és hogy utóbbival valószínűleg megosztott bizonyos információkat, nem elegendő ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a Trace Sport olyan jellemzőkkel rendelkezik, amelyek rá nézve sajátosak, és őt minden más személytől megkülönböztetik.

43 A Trace Sport azon minősége, hogy az alapügyben érintett termékek importőre, és hogy esetleg ugyanazon csoporthoz tartozik, mint a vizsgálatban részt vevő valamely gyártó-exportőr, sem vezethet más következtetésre, tekintettel a jelen ítélet 37. és 38. pontjában szereplő megfontolásokra.

44 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a Bíróság rendelkezésére álló információk nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a Trace Sport az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében kétségkívül kereshetőségi joggal rendelkezett volna a vitatott rendelet megsemmisítése iránt.

45 Ebből az következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

46 Az előterjesztő bíróság a kérdéseivel, amelyeket együtt kell vizsgálni, lényegében arra vár választ, hogy a vitatott rendelet érvénytelen-e annyiban, amennyiben a Srí Lankán feladott, akár ezen országból származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára vonatkozik.

47 Elöljáróban először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, az ezen tényadatok értékelése során elkövetett nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. január 26-i Maxcom kontra City Cycle Industries ítélet, C-248/15 P, C-254/15 P és C-260/15 P, EU:C:2017:62, 56. pont).

48 A kijátszást érintő bizonyítási terhet érintően továbbá meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerint a dömpingellenes intézkedések kijátszásának a fennállása akkor bizonyított, ha négy feltétel teljesül. Először is a valamely harmadik ország és az Unió, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének meg kell változnia. Másodszor e változásnak olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként kell előállnia, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata vagy gazdasági indoka nem volt. Harmadszor fenn kell állniuk olyan tényezőknek, amelyek bizonyítják, hogy az uniós gazdasági ágazat tekintetében kár következik be, vagy a dömpingellenes vám javító hatásait aláássák. Negyedszer bizonyítékoknak kell rendelkezésre állniuk a dömping fennállására vonatkozóan.

49 E rendelet 13. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottság feladata, hogy vizsgálatot indítson olyan bizonyítékok alapján, amelyekből *prima facie* megállapítható a kijátszási gyakorlat fennállása. A Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében e rendelkezés megalapozza azt az elvet, amely szerint a kijátszásra vonatkozóan az uniós intézmények viselik a bizonyítási terhet (2017. január 26-i Maxcom kontra City Cycle Industries ítélet, C-248/15 P, C-254/15 P és C-260/15 P, EU:C:2017:62, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Végül az alaprendelet 18. cikkére és a Bíróság ítélkezési gyakorlatára tekintettel emlékeztetni kell arra, hogy a gyártó-exportőrök által tanúsított nem megfelelő együttműködés, vagy az ilyen együttműködés hiánya esetében az uniós intézmények a kijátszás fennállásának megállapítása érdekében jogosultak egybehangzó valószínűsítő körülmények együttesére támaszkodni, azzal, hogy e valószínűsítő körülményeknek annak bizonyítására kell irányulniuk, hogy az e rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében szereplő, a jelen ítélet 48. pontjában ismertetett négy feltétel teljesül. Ellenben nem létezik olyan jogi vélelem, amely lehetővé tenné azt, hogy az érdekelt fél együttműködésének a hiányából közvetlenül ilyen kijátszás fennállására lehessen következtetni (lásd ebben az értelemben: 2017. január 26-i Maxcom kontra City Cycle Industries ítélet, C-248/15 P, C-254/15 P és C-260/15 P, EU:C:2017:62, 65., 66., 68. és 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 A jelen esetben a dömpingellenes intézkedéseknek a Srí Lankán történő átrakodási tevékenységgel való kijátszására irányuló gyakorlatokat illetően a Tanács a vitatott rendelet (77)–(79) preambulumbekezdésében a jelen ítélet 48. pontjában említett négy feltétel közül a másodikat vizsgálta meg. E rendelet (77) preambulumbekezdésében a Tanács mindenekelőtt jelezte, hogy a vizsgálat keretében kezdetben együttműködő hat vállalatból három tekintetében a vizsgálat

nem derített fényt átrakodási tevékenységre. Az Unióba irányuló fennmaradó export tekintetében a Tanács megállapította, hogy nem volt együttműködés. Ezt követően a Tanács az említett rendelet (78) preambulumbekezdésében rámutatott, hogy egyrészt a Srí Lanka és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének megváltozását megállapította ugyanezen rendelet (58) preambulumbekezdése, másrészt pedig, hogy nem minden Srí Lanka-i gyártó-exportőr állt elő és működött együtt. Ebből arra következtetett, hogy az e gyártó-exportőrök Unióba irányuló kivitele átrakodási gyakorlatnak „tulajdonítható”. Végül a vitatott rendelet (79) preambulumbekezdésében a Tanács megállapította, hogy megerősítést nyert, hogy a Kínából származó termékeket Srí Lankán átrakodták.

52 Az átrakodási tevékenységek fennállására vonatkozó következtetés tehát az együttműködést megtagadó valamennyi gyártó-exportőrre vonatkozik, és kettős megállapításon alapul, nevezetesen egyrészt a kereskedelem szerkezete megváltozása fennállásának a megállapításán, és másrészt az együttműködésnek a gyártó-exportőrök egy része általi megtagadásának a megállapításán.

53 Márpedig e kettős megállapítás alapján nem lehet arra következtetni, hogy Srí Lanka szintjén átrakodási tevékenység áll fenn. Ugyanis, egyrészt a Tanács önmagában az együttműködésnek a gyártó-exportőrök egy része által való megtagadásából nem következtethetett jogosan az átrakodási tevékenység fennállására. Másrészt, mivel a kereskedelem szerkezetének a megváltozása az első azon négy feltétel között, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy jogszerűen bizonyított legyen a kijátszás fennállása, a Tanács nem vehette alapul a kijátszás fennállására vonatkozó megállapítást azt alátámasztó valószínűsítő körülményként, hogy e négy feltétel közül a másodikat, amely szerint az ilyen megváltozásnak a kijátszási gyakorlatból kell következnie, ellenőrizték (lásd ebben az értelemben: 2017. január 26-i Maxcom kontra City Cycle Industries ítélet, C-248/15 P, C-254/15 P és C-260/15 P, EU:C:2017:62, 76–78. pont).

54 Következésképpen az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a vitatott rendelet érvénytelen annyiban, amennyiben a Srí Lankán feladott, akár ezen országból származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára vonatkozik.

A költségekről

55 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A 990/2011/EU végrehajtási rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2013. május 29-i 501/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet érvénytelen annyiban, amennyiben a Srí Lankán feladott, akár ezen országból származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára vonatkozik.

Aláírások